

N°. 2. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

2det Møde.

Mandagen d. 14. Mars.

(Fortf.).

B. Christensen: Det, hvorm der her er Spørgsmaal, er, om vi med $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet skulle beslutte, at de af den ærede Folkethingsmand fra Frederiksberg (Hall) stillede Forslag skulle kunne tages under Behandling og afgjøres idag, naagtet det af os vedtagne Regulativ foreskriver en vidtløftigere Fremgangsmaade. Det er forsaavidt vistnok ganske naturligt og rigtigt, at man seer hen til, af hvad Indhold de Forslag ere, som man paa denne Maade ønsker at fremme; men, naar man da seer, at Indholdet af disse Endringsforslag indskrænker sig dertil, at der paa ethvert Trin af Behandlingen af den tidt nævnte Sag skal kunne nedfattes et Udvalg, medens Forretningsordenen tydeligt har sagt, at der skal i ethvert Fald umiddelbart efter første Behandling nedfattes et Udvalg, saa vil det fremgaae, at baade de — og jeg haaber, det er ikke Mange —, der maatte ville have et Udvalg, og de, der ikke ville have et Udvalg, slet ikke i saa Henseende ville tabe Udseendet til at faae deres Villie frem, forsaavidt virkelig Fleerheden af Medlemmerne i Salen maatte være enige med dem, og mod Fleerheden kunne de vistnok ikke ønske ad denne formelle Wei at sikke sig. Jeg troer derhos ikke, det bør tabes af Sigte, at hvad enten man nedsetter Udvalg i Sagen, eller man ikke gjør det, kan det dog ikke nægtes, at en Sag, der er behandlet saa vidtløftigt og saa mangesidigt, som denne Sag er bleven behandlet i og udenfor Salen, dog ganske vist kan behandles baade omhyggeligt og grundigt, end lige sømmeligt, om end intet Udvalg altsaa kommer tilstede. Det er derhos at be-

mærke, at de af den ærede Rigsdagsmand fra Frederiksberg (Hall) stillede Endringsforslag have, saaledes som det af vor ærede Formand blev bekendtgjort, været fremlagte her i Salen allerede i Lørdags, og, forsaavidt det skulde have været fornødent, hvilket jeg virkelig ikke troer, i denne Anledning at gjøre yderligere Forslag, kan man ikke nægte, at der har været Tid dertil, ligesom ogsaa Afgang ad extraordinair Wei kunde være bleven aabnet dertil. Jeg troer, at det med Rette vil gjøre et uhyggeligt Indtryk, dersom den ærede Forsamling om en Formqvæstion, som den her omhandlede, vilde vægre sig ved at benytte vor Forretningsordens Slutningsparagraf til at faae den bragt til Afgjørelse uden vidtløftige Møder og Forhandlinger. Det er virkelig ikke ved den Slags Vidtløftigheder, at en Folkerepræsentation især i vor Tid vinder Agtelse og Sikkerhed (Aa! Hør!). Jeg vil ret indstændigt anbefale, ret indstændigt lægge dem paa Sinde, for hvem det er dyrebart at bevare den Frihedsorden, vi have vundet, at vi Alle gjøre vort Ødste saavel i formel som i reel Henseende, for ikke at opstille Bankefælgigheder, der idetmindste almindeligt ikke ville kunne anerkjendes for nødvendige. Jeg slutter mig derfor, idet jeg aldeles er enig med den ærede Rigsdagsmand fra Frederiksberg (Hall), til den ærede Formands Opfordring, idet jeg anbefaler, at vi beslutte med $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet, at dette Forslag bringes til Forhandling og Afgjørelse endnu i nærværende Sæssion (Flere Stemmer: Ja, i denne Sæssion!). Ja, ved „Sæssion“ tillader jeg mig at troe, at de allerfleste af de ærede Medlemmer, der ville forstaae det, have forstaaet Mødet idag (Kindeberg: Nei, saaledes har jeg ikke forstaaet det!). Ja, saa er Fortolkningen givet for det geistlige Medlem, som trængte dertil.